

निभृतं निश्चलमुदकं झषव्रातश्चयस्मिन्सः संसिद्धिफलं साक्षात्कुरुप्रकटीकुरु यतो भवान्सिद्धिदः ॥ ५ ॥ यतो आशिषः अभ्युदयलक्षणाः उतस्वित्
अत्रहेतुः भक्तिमिति ॥ ६ ॥ संवदिष्यामः संवादं करिष्यामः ॥ ७ ॥ सात्वतां सताम् गतित्वे हेतुः ईशान इति ॥ ८ ॥ रुद्धाधियोऽतः करणवृत्तयो येन सः
॥ ९ ॥ १० ॥ न केवलं बहिरेव आत्मन्यपि प्राप्तं शिवं विचक्ष्य विस्मितः कथं प्राप्तं सहसा अकस्मादेव हृदि भातम् कथं भूतम् तडिद्वत्पिशंगाजटाधार

निभृतो दझषव्रातो वातापाये यथा णवः ॥ कुर्वस्य तपसः साक्षात्संसिद्धिं सिद्धिदो भवान् ॥ ५ ॥ श्रीभगवानु
वाच नैवेच्छत्याशिषः क्वापि ब्रह्मर्षिर्मोक्षमप्युत ॥ भक्तिं परां भगवतिलब्धवान्पुरुषेऽव्यये ॥ ६ ॥ अथाऽपि सं
वदिष्यामो भवान्ये तेन साधुना ॥ अयं हि परमो लाभो नृणां साधुसमागमः ॥ ७ ॥ सूत उवाच इत्युक्त्वा तमुपे
याय भगवान्सात्वतां पतिः ॥ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वदेहिनाम् ॥ ८ ॥ तयोरागमनं साक्षादीशयोर्जगदा
त्मनोः ॥ न वेद रुद्धधीवृत्तिरात्मानं विश्वमेव च ॥ ९ ॥ भगवांस्तदभिज्ञाय गिरीशो योगमायया ॥ आविशत्तद्गु
हाकाशं वायुश्छिद्रमिवेश्वरः ॥ १० ॥ आत्मन्यपि शिवं प्राप्तं तडित्पि गजटाधरम् ॥ त्र्यक्षं दशभुजं प्रांशुमुद्यंत
मिव भास्करम् ॥ ११ ॥ व्याघ्रचर्मो वरं शूलधनुरिष्वसि चर्मभिः ॥ अक्षमालाडमरुकं कपालपरशुं सह ॥ वि
भ्राणं सहसा भातं विचक्ष्य हृदिविस्मितः ॥ १२ ॥ किमिदं कुत एवेति समाधेर्विरतो मुनिः ॥ नेत्रे उन्मील्य ददृशे स
गणं सोमयागतम् ॥ १३ ॥ रुद्रं त्रिलोकैकगुरुं ननाम शिरसामुनिः ॥ तस्मै सपर्याव्यदधात्स गणाय सहोमया ॥
स्वागतासनपाद्यार्घगंधस्रक्धूपदीपकैः ॥ १४ ॥ आहवात्मानुभावेन पूर्णकामस्य ते विभो ॥ करवामकिमी
शानयेनेदं निर्वृतं जगत् ॥ १५ ॥ नमः शिवाय शांताय सत्वाय प्रमृडाय च ॥ रजोजुषेऽप्यघोराय नमस्तुभ्यं तमो
जुषे ॥ १६ ॥

यतीति तथा तम् त्रीण्यक्षीणियस्य ॥ ११ ॥ शूलादिभिः सहाक्षमालादीन् विभ्राणं इत्यन्वयः अक्षमालादीनां द्वैक्य
म् ॥ १२ ॥ विस्मयपूर्वकं बहिर्दर्शनमाह किमिदमिति सोमया उमया सहागतं रुद्रं ददृशे ॥ १३ ॥ ततो ननाम ॥ १४ ॥ पूर्णकामत्वं व्यनक्ति येन त्वया ज
गन्निर्वृतं भवतीति ॥ १५ ॥ निर्गुणत्वेन त्रिगुणत्वेन च नमस्करोति नमः शिवाय निर्गुणाय सत्वाय सत्वाधिष्ठात्रे अतएव मृडयतीति तथा तस्मै ॥ १६ ॥